

Po Bazilikos skliautais

Krekenavos Švč. M. Marijos Ėmimo į dangų, Upytės Šv. Karolio Boromiejaus ir Vadaktėlių Šv. Jono Nepomuko parapijų informacinis-ugdomasis leidinys

Mylimieji,

„Dabar mes esame Dievo vaikai, bet dar nepasirodė, kas būsime. Mes žinome, kad, kai Jis pasirodys, būsime panašūs į Jį, nes matysime Jį tokį, koks Jis yra“ (1 Jn 3, 2).

Tokiais žodžiais, mylimas Jėzaus mokinyš ir apaštalas, evangelistas Jonas primena mums mūsų dabartį ir ateitį – mūsų krikščioniškos vilties pagrindą.

Tas pagrindas – tai žmogumi tapęs ir mums savo žmogiškąjį gyvenimą per kryžiaus kančią padovanojęs Dievo Sūnus Jėzus Kristus. Jo prisikėlimo pergalė – tai ir mūsų viltis, Jo dabartis – mūsų ateitis. Iki Sekminių, Šventosios Dvasios atsiuntimo iškilmės, imtinai mes, Bažnyčia, vis dar gyvename Velykinio laikotarpio džiaugsmu, ir dažniau negu įrastai kartojame pergalingąjį „Aleliuja!“.

Velykinį slėpinį, kurį sudaro Kristaus Jėzaus kančia, mirtis ir prisikėlimas, vienokia ar kitokia forma išgyvename visi. Tai ypač tiesa apie mūsų mažąją baziliką. Prieš du metus, kuomet prasidėjo didysis remontas, bazilika išgyveno ir kančią ir mirtį. O šias Velykas pasitikome jau prisikėlusioje bazilikoje. Čia kaip su prisikėlusio Jėzaus kūnu: Jo iš karto nepažino nei Marija Magdalietė, nei apaštalai, rodos tas pats, bet kažkaip ir kitas. Panašiai nutiko ir su mūsų šventove, rodos, ta pati, bet tarsi ir kita. Gera matyti tiek daug šviesos, kuri taip ir veržiasi tapti mūsų protų ir širdžių, mūsų santykių ir gyvenimų šviesa. Įsileiskime, nebijokime, atsiverkime ir visiems bus šviesiau.

Velykinį slėpinį išgyveno ir mūsų didžiausia vertybė – Krekenavos Stebuklingasis Dievo Motinos su Vaikeliu paveikslas. Prieš daugiau kaip šešerius metus jis iškeliavo į Vilniaus Prano Gudyno restauravimo centrą ir ilgai, bet su didele

meile ir kruopščiai buvo restauruojamas aukščiausios kategorijos restauratorės Janės Bilotienės. Mūsų paveikslo sidabrinius drabužėlius „išplovė“ ir sutvarkė auksakalys Rimvydas Derkintis. O kur dar menotyrininkė Regimanta Stankevičienė, kruopščiai tyrinėjusi ir parašiusi paveikslo kilmę ir istoriją; restauravimo centro direktorė Jūratė Senvaitienė, atsakingai derinusi visas reikalingas programas ir sprendimus, kad restauracija vyktų kuo sklandžiau. Belieka tik padėkoti ir nusilenkti visiems centre dirbantiems atsidavusiems žmonėms, kurie už ne pačius didžiausius atlyginimus saugo, puoselėja prikelia naujam gyvenimui mūsų valstybės neįkainojamas istorines vertybes. Kas mes būtume be savo praeities paminklų ir relikvų?! Kas mus rištų su mūsų praeities kartomis, darbais, kančiomis, aukomis, kovomis, laimėjimais, jeigu nebūtų istorinio atminimo saugojimo ir perdavimo dabarčiai ir ateičiai. Žinoma, kad nieko šioje žemėje amžino nėra, tik Dievas ir Jo meilė, bet tai nereiškia, kad tos meilės atspindžių negali ir neturi būti mūsų praeinančioje ir nuolat kintančioje tikrovėje.

Paveikslas pas mus grįžo, kaip ir pati bazilika, tarsi toks pat, bet ir kitoks. Restauracijos metu, sugražinta originali barokinė paveikslo forma. Paveikslas aptrauktas nauju, aukščiausios kokybės audiniu. Marijos ir Jėzaus karūnos pasipuošė naujais akmenimis, kurie pakeitė ankščiau ten buvusį pigų stiklą. Galiausiai, ateinančiose Kalėdose, po labai sudėtingos restauracijos ir auksavimo, turi sugrįžti originalus paveikslo rėmas, kuris dar labiau papuoš ir praturtins mūsų Mariją. Rašau ir gera rašyti, kad kažkas pagaliau keičiasi, ir keičiasi į gerą, ir tuo geru galim dalintis vieni su kitais, bet ne tik dalintis, o ir prisidėti. Dėkingas visiems, kurie prisidėjote ir vis dar prisidedate prie bazilikos atsinaujinimo darbų. Tai, kas paskiriama Dievui, Jo Bažnyčiai ir Marijai, – ar tai laikas, ar sveikata, ar darbas, ar auka – visa tai pati geriausia investicija ateičiai, nes padedama į Dievo meilės amžinąją sąskaitą, ir dar glaudžiau mus sujungia su Dievo amžinybe.

Žinome, yra ir dar neišspręstų problemų, pati ryškiausia – mūsų įgarsinimo sistema, kuri, pasikeitus grindų dangai, reikalauja naujo suderinimo ir galbūt papildomos įrangos. Čia, kaip ir ne viename dalyke, mums koją kišą vis dar tebesitęsianti pandemija, kuri trukdo tinkamus specialistus prisikviesti iš Lenkijos. Viliamės, kad iki bazilikos naujojo altoriaus konsekavimo dienos, liepos 18 d., jau galėsime džiaugtis sutvarkytu malda bazilikoje ir transliacijoms tinkamu garsu. Laukia ir varpų automatizavimo planai, laukia ir bazilikos prieigų sutvarkymo projektai, laukia ir parapijos namų šiltinimo darbai... Laukia šv. Antano Paduviečio, naujojo bazilikos altoriaus konsekavimo, Žolinės aštuondienio atlydai, laukia...

O Stebuklingoji Krekenavos Dievo Motina, Malonių Versmė ir Aukštaitijos Karaliene, būk su mumis mūsų laukime, viltyje ir darbuose.

Klebonas kun. Gediminas Janėnas

KREKENAVOS PARAPIJOS KRONIKOS

Sonata Česevičienė

Vasaris

Antrąjį žiemos mėnesį pradėjome ir toliau varžomi karantino ribojimų, laikinuose maldos namuose eksperimento tvarka maža sauželė tikinčiųjų rinkdamiesi sekmadienio šv. Mišioms pagal visus saugumo reikalavimus gyvai, transliuodami Eucharistiją visais įmanomais internetiniais kanalais tiems, kurie Dievo Žodžio laukdavo savo namuose. Baziliką vis dar kaustė šaltis ir stojantys remonto darbai. Regis buvome įstrigę į tokią tamsą... Taip reikalingą šviesą sielai ir kūnui išvydome vakarinėse Grabnyčių šv. Mišiose. Kristaus Paaukojimo iškilmę vasario 2 dieną, antradienį, šventėme Upytės Šv. Karolio Boromejaus bažnyčioje. Ši šventė savo šviesa pratęsia Kristaus Šviesos slėpinį, išgyvenamą per Kalėdas ir Viešpaties Apsireiškimo šventę (Tris Karalius). Tą dieną buvo šventinamos žvakės, kurios krikščionims simbolizuoja Kristų, Jo pergalę prieš mirtį ir visas tamsiąsias jėgas. Minėdami Kristaus Paaukojimą šventykloje, šventėme ir Dievui pašvęsto gyvenimo slėpinį.

Vasario 5 dieną, minėjome šv. Agotą. Vakarinėse šv. Mišiose meldėmės už duonos augintojus ir gamintojus, internetinėje svetainėje ir Facebook paskyroje kvietėme susipažinti su mūsų krašto duonos kepėjais – UAB „Radviliškių kaimo kepykla“, kurią klebonas

kun. Gediminas su Panevėžio vyskupu Linu Vodopjanovu OFM tądien aplankė ir laikantis visų saugumo reikalavimų pašventino.

Vasario 15 dieną šventėme kasmėnesinius Švč. M. Marijos atlaidus. Šv. Mišias aukojo Panevėžio vyskupas Linas Vodopjanovas OFM, kaskart savo apsilankymu besistengiantis nors kiek pajudinti bazilikos remonto darbus. Dėkojame vyskupui Linui už nuolatinį rūpestį ir paramą!

Vasario mėnesį labai praskaidrino puiki žinia visiems krekenaviškiams ir mūsų kraštą mylintiems! Lietuvos nematerialaus kultūros paveldo vertybių sąvadą papildė Žolinės atlaidų šventimas Krekenavoje. Pati svarbiausia šio krašto diena nuo šiol tapo saugotina vertybe!

Kovas

„Jėzus vėl palietė rankomis jo akis, ir jis visiškai praregėjo – tapo sveikas ir viską ryškiai matė.“ (Mk 8, 25) Jog mus šiandien paliestų Jėzus, reikia, atrodo, tiek daug ir tiek mažai. Tiek daug, kad pasiryžtum pas Jį ateiti, ir tiek mažai, kad Jis tau atėjus tave išgydytų. Klebonas kun. Gediminas dažnai taiko „skalbyklos“ vaizdinį, kuomet kalba apie bažnyčių klausyklos kaip vietas, kuriose galime „išskalbti“ savo sąžinės ir sielos drabužį. Tokią progą turėjome kovo 13 dieną, šeštadienį, parapijos namuose vykstant Susitaikymo pamaldoms, kurių metu išpažinčių klausė svečias kunigas, Ramyga-

Kaip skelbia Lietuvos nacionalinio kultūros centro informacija:

Senajoje tradicinėje kaimo bendruomenėje per Žolinę buvo švenčiama augmenijos branda ir dėkojama už derlių, ūkininkai ruošdavo vaišes, lankydavo vieni kitus. Išigalėjus krikščionybei, Žolinė sutapatinta su Švč. Mergelės Marijos dangun ėmimo diena. Šventės sakralumą, svarbą ir ilgametės tradicijos tęstinumą Aukštaitijos regione atspindi Didieji Krekenavos Žolinės atlaidai, žinomi nuo XV a. pab. Krekenaviškiams Žolinės yra atsinaujinimo šventė, proga sukviesti gimines ir draugus, surengti kermošių, ragauti vasaros pabaigai būdingų vaišių. Žolynų puokščių ruošimas, vainikų, bromų pynimas – senas vietos paprotys, kurį atgaivino ir tęsia parapijos bendruomenė. Tikima, kad per pamaldas pašventintos puokštelės, kruopščiai surištos iš skirtingas simbolines reikšmes turinčių augalų, atlieka apsauginę funkciją – jos, laikomos garbingoje namų vietoje, atbaido nelaimės, o prieš Velykas su verba yra pagarbiai sudeginamos.

Suprantame, kad ir toliau turime išlaikyti šį statusą ir tradicijas, gal net labiau nei kada nors. Juk dabar atvykstantieji maldai prie Stebuklingojo Krekenavos Dievo Motinos, Malonių versmės, paveikslo Didžiųjų Žolinės atlaidų metu tuo pačiu patys taps nematerialaus paveldo vertybės dalimi. Džiaugiamės ir didžiuojamės, kad mūsųose gyva ir puoselėjama žolynų tradicija, skirta pagarbinti mūsų Dangiškąją Motiną!

Vasario 17 dieną Pelenų dienoje įžengėme į Gavėnios laikotarpį. Toks ilgas keturiasdešimties dienų laikotarpis gali išgąsdinti, ypač po sočių Užgavėnių. Bet pripažinkime, jog Velykinei atgailai, pasninkui ir geriems darbams dažnai nugvelbiame tik labai mažą dalelę savo laiko. Tad gal ir gerai, jog gavėnia leidžia to laiko ieškoti net keturiasdešimt dienų iki pat Velykų Prisikėlimo!

Gavėnios laike dėl nesamų sąlygų išgyventi Kryžiaus kelio patirtis, pasirinkome kalbėti Dievo gailestingumo vainikėlių šv. Mišių pradžioje. Jėzaus kančią girdėjome giesmėse, išgyvenome savo asmenines patirtis. Laike, kuomet viskas sustoję dėl karantino ir pandemijos, pats mūsų gyvenimas virto regis nesibaigiančia gavėnia...

los parapijos klebonas Alfredas Puško. Kaimyniškai „skalbėjo“ pareigas gretimoje Ramygalos parapijoje vakare atliko ir mūsų klebonas kun. Gediminas. Gražus kaimyninių parapijų klebonų bendradarbiavimas sielovadoje leido įnoringesniui parapijiečiui pasirinkti „skalbimo mašiną“ ir tinkamai pasirengti Prisikėlimo stebuklui.

Kovo 15 dieną po tradicinių Krekenavos Švč. Mergelės Marijos kasmėnesinių atleidų šv. Mišių, iš mirties taško pajudėjusius bazilikos remonto darbus apžiūrėjo vyskupas Linas Vodopjanovas OFM ir Panevėžio-Krekenavos dekanas Pavelas Andžejevski. Būta jau ir kuo pasidžiaugti, ir ką parodyti, kas džiugino. Tačiau dar matėme ir daug savo eilės laukiančių smulkesnių ir didesnių darbų, kurie neramino. Kiekvieną savaitę klebono iniciatyva vykstantys rangovo ir užsakovo susirinkimai leido labiau kontroliuoti situaciją, bet susikalbėjimas juose atsirasti pradėjo tik po kurio laiko...

Kovo 17 dieną, Šventojo Rašto studijų šv. Mišiose minėjome šv. Patriką, kalbėdami maldą, kurią 2018 metais į lietuvių kalbą išvertė klebonas kun. Gediminas Jankūnas, viešėdamas Airijoje, vykstant Pasauliniam Šeimų kongresui.

Kovo 19 dieną prasidėjo popiežiaus Pranciškaus iniciatyva visuotinėje Bažnyčioje paskelbti šeimai skirti metai „ŠEIMA – AMORIS LAETITIA“. Prieš penkerius metus, per šv. Juozapo iškilmę, popiežius paskelbė apaštališkąjį paraginimą *Amoris laetitia* (*Meilės džiaugsmas*). Minėtame dokumente sakoma, kad šeimos džiaugsmas yra ir Bažnyčios džiaugsmas, tad kvietimas švęsti šeimos metus kartu yra priminimas ir raginimas, kad šeima vėl atsirastų išipareigojimo ir rūpesčio centre pastoracinėje ir bažnytinėje tikrovėje. Šeimos metai baigsis 2022 m. birželio 26 dieną X Pasauliniu šeimų susitikimu Romoje kartu su Šventuoju Tėvu.

Panevėžio vyskupija kovo 21 dieną Šeimos metus pradėjo šv. Mišiomis, kurių įžangoje vyskupas Linas Vodopjanovas OFM pristatė ypatingus svečius – šventųjų sutuoktinių Liudviko ir Zelijos Martenų relikvijas. Kaip skelbia Panevėžio vyskupijos informacija:

Simboliška ir prasminga, kad į mūsų vyskupiją būtent šiais, šeimos metais, atkeliavo sutuoktinių, 2008 metais paskelbtų šventaisiais, relikvijos. Tiesa, Kristaus Karaliaus Katedroje relikvijos, išties, svečiuojasi – liepos mėnesio pabaigoje jos bus įdėtos į Krekenavos bazilikos centrinį altorių. Čia šeimos, sutuoktiniai

ar planuojantys kurti šeimą galės melsti užtarimo į šventuosius Liudviką ir Zeliją. Homilijos metu vyskupas supažindino su šių sutuoktinių biografija, jų krikščioniško gyvenimo pavyzdžiu kasdieniuose paprasto šeimos gyvenimo momentuose: džiaugsmuose ir liūdesyje, palaiminimuose ir kentėjimuose. Ganytojas kvietė žvelgti į šventus pavyzdžius, kaip Dievo ženklus mums, kurie nėra vien tik saldūs prisiminimai, bet realus gyvenimas. Vyskupas priminė, kad šventumas šeimoje gali prasidėti nuo mažų dalykų: valgymo kartu, bendros maldos, vaikų ir anūkų palaiminimo. Šie maži ir kartais labai paprasti dalykai kelia širdį link Dievo.

Su ypatingu nekantrumu laukiame šių relikvijų Krekenavos bazilikoje, norėdami kuo daugiau sužinoti apie šią ypatingą šeimą. Laukiame ir tikime, kad pavedę savo šeimas šventųjų Liudviko ir Zelijos Martenų bei jų dukters šventosios Kūdikių Jėzaus Teresės užtarimui, sulauksime įvairių malonių!

Kovo 24 dieną šventėme Viešpaties Apreiškimo Švč. M. Marijai iškilmę Šventojo Rašto studijų šv. Mišiose.

Didžiąją, arba Kančios, savaitę pradėjome kovo 28 dieną Verbų sekmadieniu. Sąlygos ir ribojimai dar neleidė susirinkti visiems tikintiesiems bendrai maldai. Kadangi buvome apriboti laikinųjų maldos namų erdve, kvietėme saugiai parapijos namų prieigose su verbų šakelėmis rankose pasitikti Jėzų, pergalingai žengiantį į Jeruzalę. Žengdamas į savo mirtį, Jėzus žengia į Prisikėlimą. Kasmet šv. Mišiose „pasikartojame“ Kristaus Kančios istoriją, primindami sau ir pasauliui apie Prisikėlimo viltį.

Balandis

Didžiuoju Ketvirtadieniu balandžio 1-ąją prasidėjo Velykų Tridienis. Paskutinės Vakariinės šv. Mišios buvo tradiciškai aukojamos Upytės Šv. Karolio Boromiejaus bažnyčioje. Iškilmingoje Eucharistijoje dar skambėję vargonai ir varpai nutilo – prasidėjo Kristaus kančios, mirties ir Prisikėlimo kelionė. Balandžio 2 dieną, Didįjį Penktadienį, Kristaus Kančios pamaldos vyko Vadaktėlių Šv. Jono Nepomuko bažnyčioje. Jėzau, ir aš esu ant kryžiaus kaip Tu, su Tavimi laukiu Prisikėlimo! Didįjį Šeštadienį bažnytinėje liturgijoje visiškai tuštuma – Viešpats mirė... Galima tik aplankyti jo kapą... Nuščiuvimas, tylą ir tikėjimas Prisikėlimo žinia. Didžiojo Šeštadienio vakarą, jau Velykose, buvo pašventinta ugnis ir vanduo. Būta daug jaudulio, nes visa tai vyko ką tik darbininkų apleistoje bazilikoje! Jautėmės tarsi generalinėje repeticijoje, po ilgo laiko sugrįžę lyg ir į pažįstamą, bet kartu ir naują erdvę su kitomis spalvomis, šviesa ir garsais. Visą Didžiąją

savitę Rugilės Duliūtės prasmingai parinktais tekstais ir liturginiais paveikslais parapijos Facebook paskyroje buvome vedami link šventų Velykų džiaugsmo.

Velykų rytą džiūgavome ne tik Prisikėlimo žinią išgirdę! Šią žinią kartu su parapijos tikinčiaisiais išgirdome po bazilikos skliautais! Rinkomės nedrąsiai, dairydami, vienas su kitu susižvalgydami, tikrindami naujų suolų patogumą, įvertindami atnaujintą maldos erdvę. Būta daug šviesos veiduose! Velykų Avinėlis simboliškai puošė pagrindinį bazilikos altorių, kuriame kol kas dar neturime sugrįžusio stebuklingojo Dievo Motinos su Vaikeliu paveikslo. Prisikėlimo šviesa sklido iškilmingoje choro giesmėje, pritariant pučiamųjų orkestrui. Šventų Velykų parapijiečiams linkėjo klebonas kun. Gediminas Jankūnas:

Pranašo Ozėjo knygoje mums primenama: „Aš Dievas, ne žmogus, Šventasis savyje“ (Oz 11, 9). Kai šventose Kalėdose švenčiame Dievo gimimą žmogumi,

iš tiesų švenčiame šventumo atėjimą į mūsų tarpą. Kai šventose Velykose švenčiame Jėzaus Kristaus prisikėlimą, iš tiesų švenčiame kančios ir neteisingumo galutinai nesunaikinamą Dievo ir Jo amžino šventumo tikrovę. Tik Dievas yra šventas ir tik iš Jo mumyse ir tarp mūsų pasklinda šventumas.

Velykinė „premjera“ bazilikoje tikrai padarė įspūdį. Jos atgarsiai skambėjo ir mūsų krašto spaudoje bei internetiniuose portaluose. Kad ir kaip jaukia jautėmės beveik dvejus metus laikinuose maldos namuose, atsidūrę bazilikoje atgal nebeįėjome. Žinoma, savaitės darbo dienomis joje triūsiant darbininkams, savaitgaliui atėjus kaskart tenka daug plauti ir šveisti. Vis tik tam ryžomės ir šv. Mišios pagaliau sugrįžo į mūsų šventovę. Laukia dar nemažai iššūkių: dar neskamba varpai, trikdo nesutvarkyta garso sistema, ruošiamasi pajungti vaizdo monitorius, tvarkomi sanitariniai mazgai, įrengiama zakristija. Bet visa tai bus!

Atvelykio sekmadienį bazilikoje šventėme Dievo gailestingumo iškilmę. Balandžio 14-ąją Šventojo Rašto studijų šv. Mišiose meldėmės už Panevėžio vyskupą Liną Vodopjanovą OFM, šventusį savo konsekracijos 9-ąsias metines. Visa laiką skrupulingai besirūpinantis bazilikos remontu mūsų ganytojas pirmąsias šv. Mišias atsinaujinusioje šventovėje aukojo kasmėnesinių Švč. M. Marijos atleidų metu.

Balandžio 24 dieną tarpe dviejų šventųjų minėjimų: šv. Jurgio, naminių gyvūnėlių globėjo, ir šv. Morkaus, tradiciškai globojančio pasėlius, klebonas kun. Gediminas Jankūnas aplankė Krekenavos seniūnijos ūkininkus, pašventino jų auginamus gyvulius, palaimino laukus. Ypatingai geromis emocijomis pasižymėjo vizitas avelių ūkyje, kuriame klebonas pozavo ant pečių laikydamas mažą ėriuką. Gerojo Ganytojo sekmadieniui pasiruošta tinkamai! Parapijiečiams iš praktinės

patirties homilijoje buvo galima drąsiai kalbėti apie avis, išbandžius ganytojo rolę ūkyje. Dėkojame ūkininkams, savo auka prisidedantiems prie parapijinio gyvenimo! Lai Dievas laimina jūsų darbą ir būsimą derlių!

Besibaigiant balandžio mėnesiui sužinojome, jog paskutinę mėnesio dieną į namus sugrįš Stebuklingasis Dievo Motinos su Vaikeliu ant rankų paveikslas. Daugiau nei šešerius metus praleidęs kruopščiose restauratorių rankose, paveikslas sugrįžta į baziliką visų tikinčiųjų džiaugsmui. Dar be originalaus rėmo, bet vainikuotas gėlėmis mūsų bazilikos simbolis grįžta labai simboliniu metu – prasidedant gegužei, Švč. M. Marijos mėnesiui. Pasitikite sugrįžusią Krekenavos Dievo Motiną, Malonių versmę!

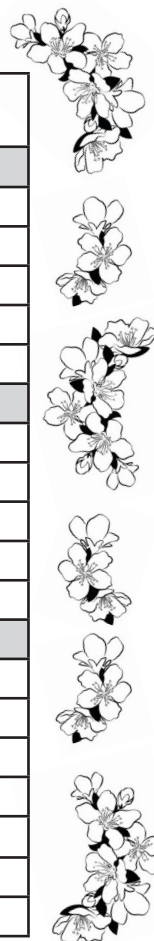
O, stebuklingoji Krekenavos Dievo Motina, kuri gydai žmonių kūno ir dvasios ligas, kuri trumpini skaistyklos kančias, – neleisk mums žūti kovoje ir prieš žabangose. Užtark mus pas savo Sūnų, kuris kantriai laukia visų pas Jį grįžtančiųjų. Padėk mums Jį permaldauti, Jo malonę įgyti ir pasiekti amžinąją dangaus karalystę.

O, stebuklingoji Krekenavos Dievo Motina, kuri gydai žmonių kūno ir dvasios ligas, kuri trumpini skaistyklos kančias, – neleisk mums žūti kovoje ir prieš žabangose. Užtark mus pas savo Sūnų, kuris kantriai laukia visų pas Jį grįžtančiųjų. Padėk mums Jį permaldauti, Jo malonę įgyti ir pasiekti amžinąją dangaus karalystę.

Parapijų pajamos

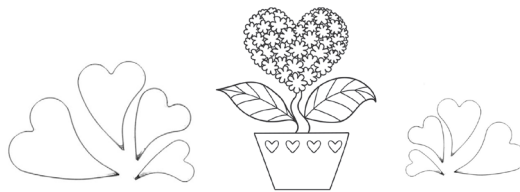
RINKLIAVOS 2021 m. vasaris	Krekenavos, €	Upytės, €	Vadaktėlių, €
Sekmadienis (02-07)	121,01	164,01	-
Sekmadienis (02-14)	121,00	109,00	-
Švč. M. Marijos atleidai (02-15)	47,00	-	-
Sekmadienis (02-21)	126,00	107,00	-
Sekmadienis (02-28)	195,00	178,00	-
RINKLIAVOS 2021 m. kovas	Krekenavos, €	Upytės, €	Vadaktėlių, €
Sekmadienis (03-07)	181,32	189,00	-
Sekmadienis (03-14)	209,00	65,00	-
Švč. M. Marijos atleidai (03-15)	00,00	-	-
Sekmadienis (03-21)	179,00	89,00	-
Verbų Sekmadienis (03-28)	464,20	350,00	-
RINKLIAVOS 2021 m. balandis	Krekenavos, €	Upytės, €	Vadaktėlių, €
Didysis Ketvirtadienis (04-01)	-	211,00	-
Didysis Penktadienis (04-02)	-	-	190,00
Velykų ryto šv. Mišios (04-04)	1324,43	334,00	-
Savaitgalis (04-10/11)	480,76	199,00	-
Švč. M. Marijos atleidai (04-15)	102,00	-	-
Savaitgalis (04-17/18)	393,00	161,00	-
Savaitgalis (04-24/25)	437,20	194,00	-

AČIU TAU, MAMYTE!

Ištrauka iš Michael White ir Tom Corcoran antrosios knygos

ATSTATYMO ĮRANKIAI.

75 TIKRŲ TIKRIAUSI PRAKTINIAI BŪDAI PADARYTI JŪSŲ PARAPIJĄ GERESNE

32. BŪKITE MALONŪS SVETIMIEMS IR REIKLŪS SAVIEMS

Jie vienas po kito ėmė trauktis šalin, pradedant vyresniaisiais. Pagaliau liko vienas Jėzus ir ten stovinti moteris. Atsitiesęs Jėzus paklausė: „Moterie, kur jie pasidėjo? Niekas tavęs nepasmerkė?“ Ji atsiliepė: „Niekas, Viešpatie.“ Jėzus jai tarė: „Nė aš tavęs nepasmerksiu.“ (Jn 8, 9–11)

Vargas jums, veidmainiai Rašto aiškintojai ir fariziejai! (Mt 23, 13)

Įsivaizduokite, kad nusprendėte pirmą kartą pavarakarieniauti dar nelankyta restorane. Vakaro metu po truputį pastebite, kad viskas nėra taip, kaip tikėjotės. Iš pradžių apsirengimo kodas: švarkas ir kaklaraištis privalomi. Maistą turite valgyti tam tikra tvarka. Meniu surašytas tokia kalba ir tokiais terminais, kurių jūs nelabai suprantate. Tai ką jūs užsisakote, nėra tai ką jūs gaunate; skonis prastas ir netgi galima sakyti neskanu.

Restorano vadovas nedėmesingas, lėtas padavėjas, kiti svečiai nedraugiški, visa tai verčia jus jaustis nejaukiai (tarsi jie geresni už jus). Blogiausia, kad virtuvės šefas, sukinėdamasis tarp staliukų ir bendraudamas su ten sėdinčiais senbuviais, netiesiogiai jus įžeidžia; girdite, kaip jis šaiposi iš žmonių (tokių kaip jūs), kurie nemoka įvertinti jo gaminamo maisto. Senbuviai spokso į jūsų vaikus. Akivaizdžiai šiame restorane nieko nėra vaikams. Galiausiai, pasirodo dar viena pora, kuri priėjusi prie jūsų praneša, kad jūs sėdite prie jiems rezervuoto staliuko.

Kada dar norėtumėte į šį restoraną sugrįžti? Kaip greitai susirastumėte kitų užsiėmimo formų? Ir kaip labai tokia patirtis yra panaši į patirtį tų bažnyčios nelankančių žmonių, kurie apsilankė jūsų bažnyčioje? Galbūt daugiau negu jūs manote.

Taip dažnai mūsų bažnyčios ir pamokslų žinia atspindi ką tik minėtą restorano patirtį. Jeigu nauji žmonės pagaliau ir ateina pas mus, tai būdas, kaip mes su jais bendraujame ir ką jiems sakome, dažnai nėra palankus. Kartais gali būti dar blogiau; tiesiog įžeidžiantis. O tai juos priverčia išeiti, ir galbūt visam laikui.

Iš kitos pusės, su savais kalbamės visiškai kitaip, labai dėmesingai. Sakome saviems tai, ką jie nori girdėti, ką tikisi išgirsti, ir ką jau yra iš mūsų girdėję tūkstantį kartų. Tiesiog dar kartą patvirtiname tas tiesas, kurias jie turi ir jų laikosi, ir atleidžiame juos nuo to, ko nenori girdėti ar kam nenori įsipareigoti.

Iš šventimų reikalaujame priimti pasaulį tokį, koks jis turėtų būti, o saviems patvirtiname pasaulį tokį, kokį jie nori turėti. Todėl mūsų bendruomenės panyra

socialiniame nereikšmingume. Jeigu norite turėti sveiką augančią parapijos bendruomenę, turite pasikeisti.

Būkite reiklūs saviems

Sakykite saviems tai, ką jie turi girdėti, kad augtų kaip Kristaus mokiniai. Mes tai sakome kalbėdami apie poreikį žengti sekantį žingsnį: dovanojime (laiko ir pinigų), augime (maldoje, Dievo žodyje ir Eucharistijoje) ir savanorystėje (tarnystėje). Pats pagrindinis iššūkis – augti kaip mokiniams. O kai parapijiečiai auga kaip mokiniai, spėkite kas nutinka? Jie tampa daug patrauklesni nebažnytiniais žmonėmis.

Būkite malonūs svetimiems

Būkite malonūs su svetimais pirmiausia su jais kalbėdamiesi, kaip su jau esančiais, net jeigu jie dar nėra (o jie ir nebus, jeigu nepradėsit su jais bendrauti). Jūsų pagrindinė žinia, turėtų būti: „Atsipalaiduokite, tai nėra skirta jums“. Jiems suteikite laisvą bilietą, kas liečia iššūkius, skirtus saviems. Jie jau priėmė patį svarbiausią iššūkį – atėjo į jūsų bažnyčią. Viešai, prieš visą bendruomenę padėkokite atėjusiems, kad jie atėjo.

Išlaikykite šį skirtumą

Ir toliau išlaikykite skirtingą dėmesį saviems ir svetimiems savo pamoksluose, mokyme ir netgi skelbimuose.

Jėzus labai aiškiai to laikėsi savo tarnystėje. Žmonės, kuriuos jis nuolat mėgino išjudinti, buvo bažnytiniai žmonės, religiniai tų laikų vadovai. Su jais jis buvo pakankamai griežtas. Iš kitos pusės, jis buvo tikrai meilingas tiems, kurie buvo laikomi pražuvę. Jis troško juos surasti ir labiau supažindinti su savimi. Ar galėtume ir mes labiau tokie būti savo parapijose?

PAMALDŲ LAIKAS

Krekenavos Švč. M. Marijos Ėmimo į dangų bazilikoje (laikinai – parapijos namuose)

Sekmadieniais, šeštadieniais 12 val.

Atlaidų 15-omis mėn. dienomis

11 val. Švč. Sakramento adoracija,

12 val. šv. Mišios

Upytės Šv. Karolio Boromiejaus bažnyčioje

Sekmadieniais 10 val.

Vadaktėlių Šv. Jono Nepomuko bažnyčioje

Rugpjūčio 1 d. 14 val.

Krekenavos slaugos ligoninėje ir globos namuose

sutartu laiku

KONTAKTAI

Klebonas-ректорius kun. dr. Gediminas Jankūnas

Krekenavos parapijos rekvizitai

Bažnyčios g. 19, Krekenava, 38306 Panevėžio r. sav.
tel. 8 620 20989

www.krekenavosbazilika.lt

el. paštas: krekenavosbazilika@gmail.com

sąsk. nr. LT45 7300 0100 0237 8753

įm. kodas 191260418

Parapijos referentė ir buhalterė

Sonata Česevičienė, tel. 8 620 20989

Krekenavos, Upytės, Vadaktėlių parapijų vargonininkas

Mantas Masiokas, tel. 8 625 30704

Krekenavos ir Vadaktėlių parapijų zakristijonas

Algirdas Pogužinskas, tel. 8 620 66136

Krekenavos ir Upytės parapijų ūkvedys

Gediminas Kaspariūnas, tel. 8 688 91390

Krekenavos „Carito“ vadovė, „Vilties“ salės administratorė

Akvelina Pogužinskienė, tel. 8 611 88035

Marijos legiono Prezidiumo pirmininkė

Aldona Juozapaitienė, tel. 8 616 05378

Krekenavos Gyvojo rožinio koordinatorė

Ramutė Valikonienė, tel. 8 616 44307

Upytės parapijos rekvizitai

Upytės k., 38040 Panevėžio r. sav.

tel. 8 616 39715

el. paštas: upytesparapija@gmail.com

sąsk. nr. LT60 7300 0100 7709 7292

įm. kodas 191261858

Upytės bažnyčios zakristijonas

Tomas Černauskas, tel. 8 656 62 142

Upytės „Carito“ vadovė, šarvojimo salės administratorė

Janina Bagdanskienė, tel. 8 657 72094

Ekstraordinariniai Komunijos dalintojai

Bazilikoje ir nešti pas ligonius:

Algirdas Pogužinskas, Ramutė Valikonienė

ir Akvelina Pogužinskienė

Upytės bažnyčioje ir nešti pas ligonius:

Tomas Černauskas

Kviečiame

prisidėti prie bazilikos remonto darbų savo malda ir auka.

Sąsk. nr. LT45 7300 0100 0237 8753

Mokėjimo paskirtyje nurodyti: *auka remontui*.

2021 m. vasarį išskelavusieji į Amžinybę

Krekenavos parapijoje

Zosė Laurinavičienė, 64 m.

Janina Lukoševičienė, 65 m.

Janina Lukoševičienė, 77 m.

Upytės parapijoje

Stanislovas Butkevičius, 65 m.

Jonas Čižauskas, 68 m.

2021 m. kovą išskelavusieji į Amžinybę

Krekenavos parapijoje

Albinas Antanaitis, 59 m.

Marijona Šiurskienė, 80 m.

Algimantas Kisieličius, 61 m.

Regina Škutienė, 77 m.

Avgusta Minderova, 93 m.

Nijolė Rakauskienė, 61 m.

Antanas Račys, 92 m.

Romualdas Tvarijonas, 73 m.

Upytės parapijoje

Julė Puntrienė, 78 m.

Bronius Ivanauskas, 67 m.

Danutė Bronislava Meiliūnaitė, 87 m.

2021 m. balandį išskelavusieji į Amžinybę

Krekenavos parapijoje

Zita Balckuvienė, 65 m.

Alfonsas Lukoševičius, 78 m.

Elena Vazonienė, 88 m.

Rimas Matulevičius, 45 m.

Ona Koiro, 88 m.

Veronika Rušienė, 88 m.

Aldona Galvelienė, 69 m.

Arūnas Kalvelis, 43 m.

Stanislavas Jurevičius, 67 m.

Anicetas Kačinskas, 67 m.

Pranė Juknevičienė, 93 m.

Antanas Juknevičius, 70 m.

Upytės parapijoje

Jonas Mikalauskas, 65 m.

Prisiminkime Juos maldose.

*Laikraštėlių leidžia redakcinė kolegija už parapijiečių aukas.
Kitą numerį numatoma išleisti Didiesiems Žolinės atleidams.*

Dėkojame už Jūsų paramą!